

Žibuoklės ir arbatos klubas

Po serijos proginių ir teminių pamokėlių šį sekmadienį grįžome prie šių metų programos – specifinių lietuvių alfabeto raidžių.

Kartojomės raides Š, S, A, O, U, Ū ir išmokome Z ir Ž. Išmokome ir naują mįslę: žalia žolė, bet ne žolė, su uodega, bet ne pelė. Kas? Žinote? Tai agurkas!

Po to kalbėjomės apie pačią švelniausią Lietuvos gėlę – žibutę. Juk jos žydi per motinos dieną, o šiomet labai norime mamas pradžiuginti gražiąja dainele „Tau, mano mamyte“. Štai jos žodžiai, jei kas norėtų pasimokyti namie.

Žibuoklėm pražydo šilelio, šilelio šlaitai.
Tau mano mamyte pirmieji, pirmieji žiedai,
Tau mano mamyte pirmieji, pirmieji žiedai...

Nuo saulės nušvitę žiedai su rasa, su rasa.
Tau mano mamyte pirmieji, pirmieji žiedai,
Tau mano mamyte pirmieji, pirmieji žiedai...

Paukšteliai parskridę čiulbės kas diena, kas diena!
Tau mano mamyte pirmieji, pirmieji žiedai,
Tau mano mamyte pirmieji, pirmieji žiedai...

Tu mažą, mažiuką mane auginai, auginai,
Mama, aš mylėsiu tave amžinai, amžinai.
Mama, aš mylėsiu tave amžinai, amžinai,
Mama, aš mylėsiu tave amžinai, amžinai...

Kad būtų lengviau atsiminti posmus ir kuo jie prasideda, Robertas mums nupiešė kiekvieno posmo motyvą lentoje ir rodė jų seką. Po to įsijungėme ir akompanimentą. Labai naudinga šios dainos karaokės versija.

Prisidainavę, sėdome prie K. Kasparavičiaus teksto „Arbatos klubas“. Surinkome visą personažų komandą: arbatinuką, mėlynais ornamentais išdabintą puodelį, geltoną puodelį, žalią puodelį ir, kadangi neturėjome metalinio, plastmasinį puodelį.

Pradžioje tekstą skaitėme, po to klausėmės jo įrašo, o po to vaikai patys savais žodžiais jį ir suvaidino. Puikūs „Rato“ aktoriai. Mes, tėvai, patyrėme didžiulį malonumą. Ačiū, vaikai. Iki kito karto. Švęsime Velykas !